

"Pasin Palstat"

Suurin syntisistä!

Raamattu kutsuu tietoista pahuutta synniksi, joka turmelee maailmaa ja saa maistumaan tämän maanpäällisen elämän todella surkealta. Synti on luonteeltaan moniulotteinen käsite. Sen vaikutukset voivat olla hitaasti vaikuttavan myrkyn kaltaista, tai toisinaan heti näkyviin tulevaa pahuuden aikaansaannosta. Usein meiltä jää huomaamatta esimerkiksi oma ylpeytemme ja vallanhimomme. Samoin katkeruuden juuret ja rahan himo voivat vähitellen muuttaa sydäntämme kylmäksi ja vihamieliseksi.

Kasvaneet kristityt tunnistavat syyllisyyttään ja heikkouttaan. Kun Paavali opettaa syntisyydestä, hän tunnistaa myös itsestään nämä piirteet. Hän nimittää itseään jopa suurimmaksi syntiseksi.

*"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan **syntisiä** pelastamaan, joista **minä olen suurin.**"*

1.Tim.1:15

Uskon, että tämä toteamus Paavalilta ei ollut vain *hurskasteleva sivulause*, vaan hän tiedosti sydämessään oman lihallisen kelvottomuutensa. Hänhän usein kertoi siitä, miten Jumala on sulkenut ihmisen tottelemattomuuteen ja synnin vankilaan.

*Sillä **Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi. Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä!***

Room.11:32-33

Tämä kuvastaa sitä, miten Paavali suhtautui Jumalaan ja Hänen kaikkivaltuutensa kohtaan. Mitäpä muuta pieni ihminen voisi, kuin lopulta *alistua Jumalan väkevän käden alle*. Itse asiassa se onkin paras olotila, missä ihminen voisi olla. Luojansa kanssa, Hänen tahdossaan on kuitenkin hyvä olla. Syntisyydestä ja heikkoudesta huolimatta, meillä on kirkkauden toivo Kristuksen haavojen tähden. Ihmissyiden suuri ongelma on vain siinä, et-

temme tahtoisimme ottaa vastaan täysin ilmaista, ansiotonta ja Jumalan lahjaksi antamaa sovittua ja anteeksiantoa. Se on voimassa joka hetki Kristuksessa, Jumalan Pojassa Jeesuksessa, niille, jotka uskovat Häneen!

*"Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, **annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.** Mutta ennen kuin usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vastedes ilmestynvä. Niin muodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me **uskosta vanhurskaiksi tulimme.** Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia. Sillä te olette kaikki **uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.**" Gal.3:22-26*

Oletko yhtä suuri syntinen, kuin Paavali? Mikä onkaan heikkoutesi luonteessa tai käytöksessäsi? Joka hetki Jumala ojentaa käsiään sinuakin kohti armahtaakseen sinua. Se ei tarkoita, ettemmekö tekisi parannusta pyrkien parempaan elämään. Totta kai elämme niin hyvin, kuin mahdollista, mutta siltä osin, mihin emme kykene, meidän **tulee ottaa vastaan Jumalan armo** niin, ettei se jäisi turhaksi kohdallamme.

Tunnustan olevani syntinen ihminen. Jumalan armon avulla uskallan katsoa syntisen sydämeni sisälle ja taas toisaalta sekin tietoisuus, että **olemme kaikki** syyllisiä ja **syntisiä**, vie meidät tasa-arvoiseen asemaan ilman *paremmuustaistelua*. Kun meille jokaiselle kuitenkin on annettu riittävän paljon heikkoutta ja syntisyyttä, miksi hurskastelisimme ja esittäisimme toinen toisillemme olevamme jotain parempaa?

Tulemme siihen, että synnistä huolimatta - emme kuulu synnille emmekä tälle maailmalle. Paavali ikään kuin erotti itsestään nämä alueet Kristuksen tähden, todeten, että synti tekee hänen ruumiissaan näitä tekoja.

"Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu."
Room.7:17

Ulkoistaessa itsestä nämä alueet, niiden käsittelykin hoituu ilman valtavia katumusharjoituksia tai syyllisyys-syövereitä. Eihän paholaiselle ole mitään väliä, mitä teet tai olet, kunhan koet vain valtavaa syyllisyyttä ja ahdistusta. Juuri siitä Jeesus on tullut vapauttamaan meidät!

"Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairait. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen'." Luuk.5:31-32

Mikä on siis meidän osuutemme syntisinä ja syyllisinä ihmisinä? - Meillä ei ole muuta kuin kirkkauden toivo Jeesuksessa Kristuksessa. Emme voi muuta, kuin ottaa Häneltä vastaan täydellisen puhdistuksen ja anteeksiannon. Ilman sitä olisimme kadotettuja. **Tarvitsemme Jeesusta** saadaksemme kaikki syntimme anteeksi. Vain Hänellä on valta armahtaa ja antaa syntimme anteeksi.

Tarvitsemme oikean ja **nöyrän miehen** saadaksemme osaksemme anteeksiannon ja armon. Voimme lukea Jeesuksen kertomuksen syntisestä miehestä, joka rukouksensa jälkeen lähti vanhurskaana Jumalansa edestä - *syyllisyydestään huolimatta*.

*"Niin Hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen: "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niin kuin tuo publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' Mutta publikaani seisoi taaempaan eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan **löi rintaansa** ja sanoi: '**Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.**' Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."* Luuk.18:9-14

Tästä meidän on syytä oppia, millainen asenne on Jumalan mieleen. Nyt, kun kertakaikkinen uhri on uhrattu syntiemme tähden, meidän on otettava tämä armo avuksemme pelastuksemme päivänä. Saamme nöyrästi rukoilla Jumalamme kasvojen edessä, turvaten Jeesuksen sovitustyöhön ja **saamme tehdä parannusta Hänen kasvojensa edessä. Kaikesta heikkoudesta ja vajavaisuudesta huolimatta**, kuulumme Hänelle, ja Hän kyllä antaa meille voiman elää juuri sellaista elämää, kuin sen kuuluukin olla. Minun on yksinkertaisesti hyväksyttävä se, että Jumala on sulkenut minutkin synninvankilaan - näin tehden minustakin täysin riippuvaisen Hänen armostaan. Olen, mitä olen, mutta olen sitä Jumalani käsissä! Kun Hän vapauttaa minut synnistä, olen silloin todellisesti vapaa!

"Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Joh.8:36

Voinko siis syntisyydestäni ja heikkoudestani huolimatta täytyä Hengellä, ylistää Jumalaa, palvella seurakuntaa ja elää elämääni Jumalan lapseuden asemassa? – Kyllä voin, ja *ellen minä, niin kuka sitten?!* Jos joku saa synnit anteeksi Jeesuksen kautta, *niin minäkin!* Samoin tehdessämme parannusta, *se oikeus kuuluu minullekin – Jeesuksen kautta!* Haluan sanoa tällä sitä, että jokainen, joka uskoo Häneen, pelastuu, sillä Jumala on osoittanut suuren rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan lähettämällä meille ainoan pelastajan, Jeesuksen Kristuksen!

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska Hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen."
Joh.3:16-18

